

РЕШЕНИЕ

№ 2104

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8313** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.
Образувано е по жалба на К. И. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1430/05.06.2019г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.
Заповедта се оспорва като незаконосъобразна, твърди се, че ПАМ е наложена несправедливо. В молба-допълнение, постъпила по делото на 21.01.2020г., се мотивира, че възприетата от административния орган фактическа обстановка, обусловила изводите му по приложението на материалния закон, не съответства на действителната такава. От страна на служителите на Областен отдел „Автомобилна администрация“ не била извършена проверка, а изцяло били възприети констатациите на полицейските служители от 03 РУ на СДВР по изготвената от тях докладна записка. Следователно административният орган бил изградил изводите си за извършване на обществен превоз на пътници срещу заплащане при липса на установени такива обстоятелства с предвидените в АПК способности и доказателствени средства.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и допълнението към нея се поддържат чрез адв.Ф., който претендира присъждането на направените по производството разноски по приложен списък.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован за насроченото

открито съдебно заседание по делото, не се явява и не се представлява, не ангажира становище по оспорването.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не изпраща представител, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия. С оглед липсата на доказателства за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приетите по делото доказателства се установява следното:

На 04.06.2019г. инспектор в ОО АА – С. е съставил Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ срещу жалбоподателя за това, че на същата дата /04.06.2019г./, около 12.00 часа в [населено място], като водач на лек автомобил „Д. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], извършва таксиметров превоз на пътници срещу заплащане, видно от обяснение на Р. П. Т., без издадено разрешение.

Обстоятелството относно собствеността на автомобила се потвърждава от приетото като доказателство заверено копие от свидетелство за регистрация част II, приложено на л.12-13 по делото, съгласно което собственици са оспорващия и [фирма].

От обясненията на Р. П. Т., дадени на същата дата – 04.06.2019г. /л.15 по делото/ се установява, че е ангажирал услугите на водача като таксиметров превоз чрез интернет приложение като договорената цена за превоза от [улица]до Централна гара била 3,50 и 5,00 лева, в зависимост от това дали ще има задръстване.

По делото е приета като доказателство и докладна записка от 04.06.2019г., изготвена от полицаи Рая З. /л.16.17/, от която се установява, че на посочената дата за времето от 07.00 часа до 19.00 часа е била назначена като АП-121 в състав със ст.полицай С. М. като около 09.00 часа е била извършена проверка съвместно с „Икономическа полиция“ на лек автомобил „Д. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач К. И. И.. За същия имало данни, че извършва нерегламентирана таксиметрова дейност. В автомобила бил установен пътник – Р. П. Т., клиент на водача. На въпроса към И. извършва ли таксиметрова услуга, той отговорил, че превозва свой приятел, на когото върши услуга, но не могъл да назове името му. Автомобилът е спрял на [улица]пред № 10 и бил задържан до пристигане на екип на ДАИ.

Съгласно Протокол за сваляне и отнемане на предна регистрационна табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация на МПС от 04.06.2019г. /л.18-19 по делото/, в изпълнение на разпоредбата на чл.10бa, ал.2, т.1 във вр. ал.1, т.1 т.2 и т.3, б.4б“ и б.“в“ ЗАвтП е свалена и отнета 1 брой предна регистрационна табела с рег. [рег.номер на МПС] и свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК] за автомобил „Д.“, собственост на К. И. И..

На 05.06.2019г. от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и ал.6 и 7 ЗАвтП е приложена принудителна административна мярка – спиране от движение за срок от 6 месеца чрез сваляне и отнемане на предна табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация на лек автомобил марка „Д.“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма] и К. И. И.. От фактическа страна заповедта е мотивирана с обстоятелството, че жалбоподателят осъществява таксиметров превоз на пътници, за който няма лиценз на Общността за превоз на пътници, удостоверение за обществен превоз на пътници и не е включен в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С.. Съгласно разпоредбата на чл.107, ал.1 ЗАвтП принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или от упълномощени от него лица. От представената по делото като доказателство Заповед № РД-01-212/15.05.2015г. е видно, че на основание чл.107, ал.1 ЗАвтП и чл.7, т.5 от У. правилник на ИА АА, изпълнителният директор на ИА АА е упълномощил посочени в заповедта длъжностни лица, които да прилагат принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвтП като в т.3 на цитираната заповед са включени и началниците на областни отдели "Автомобилна администрация" към Главна дирекция "Автомобилна инспекция". По делото не е спорно, че подписалото като издател на обжалвания административен акт лице – И. Р. Х., е заемал и изпълнявал длъжността началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С.. Предвид това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в условията на допустима от закона делегация, при упражняване и в рамките на надлежно делегираните му със Заповед № РД-01-212/15.05.2015г. на изпълнителния директор на ИА "Автомобилна администрация", правомощия.

На второ място, обжалваният акт е издаден при спазване на нормативно установените изисквания за форма и съдържание на акта. Посочено е правното основание за налагане на принудителната административна мярка - чл.106а, ал.1, т.1, ал.2, т.1 и ал.6 и 7 ЗАвтП. В заповедта е описано и фактическото основание за издаване на оспорения акт - извършване на таксиметров превоз на пътници без заверено копие от лиценз на Общността за превоз на пътници, удостоверение за обществен превоз на пътници на територията на Република България и без да е включен в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Не се установиха допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон.

Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, по аргумент от чл.22 ЗАНН. Наложена мярка по чл.106а ЗАвтП е от категорията на преустановителните, но за да бъде приложена ПАМ на основание чл.106а ЗАвтП, следва да е обективизирано кумулативното наличие на две

материалноправни предпоставки - от една страна да е извършен обществен превоз на пътници или товари, а от друга - превозът да се извършва с МПС, за което няма издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари.

Според дефиницията, дадена в § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, "Превоз на пътници" е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, за превоз на пътници срещу заплащане, която се осъществява със специално конструирани и оборудвани моторни превозни средства независимо дали са натоварени или не. Легална дефиниция на понятието "Таксиметрови превози" се съдържа в § 1, т.26 ДР ЗАвтП и според нея това са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

В конкретния случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателят е извършил именно таксиметров превоз на лицето Р. П. Т., като последният, съгласно изложеното в обясненията му, е ангажирал услугите на водача като таксиметров превоз чрез интернет приложение при договорена цена за превоза от [улица] до Централна гара от 3,50 до 5,00 лева, в зависимост от това дали ще има задръстване. От фактическа страна извършеното от оспорващия покрива дефиницията на „таксиметров превоз“ с изключение на обстоятелството, че лицето не е регистрирано и не извършва дейността от името на регистриран превозвач.

Безспорно също така от доказателствата по делото се установи наличието на втората материалноправна предпоставка за прилагане на процесната ПАМ - към момента на проверката шофьорът на МПС няма заверени копия от лиценз на Общността за автомобилен превоз на пътници или удостоверение за обществен превоз на пътници на територията на РБ. Съгласно чл.7а, ал.1 ЗАвтП лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари на територията на Република България само с моторни превозни средства, за които има издадени удостоверения за обществен превоз на пътници или товари, освен в случаите, когато превозите се извършват с лиценз на Общността, като в конкретния случай безспорно се установи отсъствието на изискуемите документи.

Изложеното обуславя извод, че ответникът е приложил процесната ПАМ при наличие на материалноправните предпоставки за това. Обратно на твърденията на оспорващия административният акт е издаден при изяснена фактическа обстановка като изводите на административния орган по приложението на закона са базирани на събраните в хода на административното производство доказателства. Това обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на оспорващия разноски не се следват. Такива се следват на ответника, но при отсъствие на направено искане за присъждането им, съдът не може да ги присъди служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка № РД-14-1430/05.06.2019г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: